

ВСЕУКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА СПІЛКА СПОЖИВЧИХ ТОВАРИСТВ
(УКРКООПСПЛКА)

Житомирський кооперативний фаховий коледж бізнесу і права

Затверджую
Голова приймальної
комісії
Олена СИЛАНТЬЄВА
«08» травня 2026 року

ПРОГРАМА ПИСЬМОВОЇ СПІВБЕСІДИ У ФОРМІ ТЕСТУВАННЯ З
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ДЛЯ ОСІБ, ЯКІ ВСТУПАЮТЬ НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ
СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Пояснювальна записка

Програму письмової співбесіди у формі тестування з української мови для вступників на основі повної загальної середньої освіти до Житомирського кооперативного фахового коледжу бізнесу і права для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра розроблено з урахуванням чинних навчальних програм з української мови для 5-9 і 10-11 (рівень стандарту, академічний рівень) класів загальноосвітніх навчальних закладів, програми для проведення ЗНО/НМТ з української мови, затверджених Міністерством освіти і науки України.

Пропонована програма передбачає виявлення рівня знань абітурієнтів з таких розділів: «Фонетика», «Лексикологія», «Фразеологія», «Лексикографія», «Морфологія», «Морфеміка і словотвір», «Синтаксис», «Пунктуація», «Орфографія», «Стилістика».

Метою письмової співбесіди у формі тестування з української мови є: виявлення та оцінка рівня навчальних досягнень абітурієнтів; оцінка ступеня підготовленості вступників до подальшого навчання в коледжі.

Зміст програми

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у-в, і-й.

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази.

Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.

Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична

роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви - а(-я), - у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті – дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни.

Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й

умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

Завдання синтаксису. *Словосполучення й речення* як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: інтонація й сполучники або сполучні слова; інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами - реченнями: з однорідними частинами - реченнями (рівноправними); з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції. Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію.

Відображення вимови приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];

4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);

5) м'яких приголосних;

6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів.

Спрощення в групах приголосних. Сполучення *йо,ьо*.

Правила вживання м'якого знака.

Правила вживання апострофа.

Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.

Правопис префіксів і суфіксів.

Позначення чергування приголосних звуків на письмі.

Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.

Написання слів іншомовного походження.

Основні правила переносу слів з рядка в рядок.

Написання складних слів разом і через дефіс.

Правопис складноскорочених слів.

Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ.

Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників.

Правопис *н* та *nn* у прикметниках і дієприкметниках, *не* з різними частинами мови.

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність).

Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Список рекомендованої літератури

1. Доленко М. Т. Сучасна українська мова / М. Т. Доленко, І. І. Дацюк, А. Г. Квашук.— К. : Вища шк., 1987.— 352 с.
2. Ковтюх С. Л. Репетитор (як навчитися грамотно писати) : навчальний посібник з практичного курсу української мови / С. Л. Ковтюх. — 3-є вид., випр. й допов. — К. : ВД «Професіонал», 2007.—592 с.
3. Сучасна українська літературна мова : підручник / М. Я. Плющ, С. П. Бевзенко, Н. Я. Грипастаін.; М. Я. Плющ.— К.: Вища школа, 2003.— 430с.
4. Сучасна українська літературна мова : підручник / О. Д. Пономарів, В. В. Різун, Л. Ю. Шевченко та ін.; за ред. О. Д. Пономарева.— К.:Либідь, 1997.— 400с.
5. Українська мова: енциклопедія / [Голова ред. кол. В. М. Русанівський].—вид. 2-ге, випр. і доп.—К.: «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004.—824 с.
6. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти / Олександр Авраменко. — К. : Грамота, 2019. — 208 с.
7. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загал. серед. освіти / Олександра Глазова.— Харків : Вид-во «Ранок», 2019. — 224 с.
8. Ющук І. П. Українська мова. 52 уроки грамотності. 2232 тести. Довідник для учнів 5-11 класів та абітурієнтів. — Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2012. —240 с.

Інтернет-ресурси

1. <https://zno.osvita.ua/>
2. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>
3. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalniprogrami/ukrayinskij-pravopis-2019>
4. <http://slovopedia.org.ua/>
5. <https://ukrainskamova.com/>
6. <https://webpen.com.ua/>
7. <https://interactive.ranok.com.ua/course/serednya-ta-starsha-shkola/ykranska-mova-11-klas-dlya-ykr-shkl>
8. https://lms.e-school.net.ua/course_category/11-klas/

З А Т В Е Р Д Ж У Ю
Директорка ЖКФКБП
Олена СИЛАНТЬЄВА
19 травня 2026 р.

Освіта: 11 класів
Форми навчання: *денна*
заочна

Перелік тем для проведення письмової співбесіди у формі тестування з української мови

1. Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі.
2. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ.
3. Склад. Наголос.
4. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.
5. Чергування звуків.
6. Багатозначні і однозначні слова. Пряме і переносне значення слів.
7. Омоніми. Синоніми. Антоніми.
8. Діалектна, професійна, розмовна лексика.
9. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика, лексичні запозичення з інших мов.
10. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання.
11. Застарілі слова. Неологізми.
12. Стійкі словосполучення. Джерела фразеологізмів.
13. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
14. Словотвір. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу.
15. Морфологія як розділ мовознавства. Самостійні та службові частини мови. Вигук.
16. Іменник, його значення, морфологічні ознаки та синтаксична роль.
17. Лексико-семантичні групи іменників. Власні та загальні назви, істоти і неістоти.
18. Граматичні категорії іменників.
19. Граматична категорія роду іменників.
20. Граматична категорія числа іменників. Відмінки іменників.
21. Поділ іменників на відміни та групи.
22. Прикметник. Граматичні категорії прикметників.
23. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння прикметників.
24. Числівник. Граматичні категорії числівників.
25. Кількісні числівники, їх відмінювання.

- 26.Порядкові числівники, особливості їх відмінювання.
- 27.Займенник. Граматичні категорії займенників, розряди за значенням.
- 28.Займенник як частина мови. Відмінювання займенників.
- 29.Дієслово як частина мови. Форми дієслів.
- 30.Дієприкметник як особлива форма дієслова. Граматичні категорії дієприкметників. Дієприкметниковий зворот.
- 31.Дієприслівник як особлива форма дієслова. Дієприслівниковий зворот.
- 32.Прислівник. Розряди прислівників за значенням.
- 33.Прийменник як службова частина мови. Правопис прийменників.
- 34.Сполучник як службова частина мови.
- 35.Частка як службова частина мови.
- 36.Словосполучення, його характеристика.
- 37.Просте речення. Класифікація простих речень.
- 38.Головні і другорядні члени речення, способи їх вираження.
- 39.Просте ускладнене речення.
- 40.Речення з однорідними членами; розділові знаки при них.
- 41.Речення зі вставними і вставленими компонентами, звертаннями; розділові знаки при них.
- 42.Речення з відокремленими членами речення; розділові знаки при них.
- 43.Складне речення. Типи складних речень.
- 44.Складносурядні речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.
- 45.Складнопідрядні речення. Однорідна та неоднорідна підрядність.
- 46.Безсполучникові складні речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні.
- 47.Складні речення з різними видами зв'язку.
- 48.Пряма і непряма мова. Розділові знаки при прямій мові.
- 49.Стил мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.
- 50.Орфографія. Принципи української орфографії.
- 51.Правила вживання м'якого знака.
- 52.Правила вживання апострофа.
- 53.Правопис складних слів.
- 54.Правопис слів іншомовного походження.

Голова предметної комісії

Леся ЗІНЕВИЧ

Організація та проведення співбесіди

Вступне випробування на здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра – письмова співбесіда у формі тестування – проводиться не менше ніж двома членами комісії, яких призначає голова предметної комісії. Вступник виконує 12 завдань. Кожен варіант поділяється на три рівні:

- 4 завдання базового рівня (орфографія, морфологія);
- 4 завдання середнього рівня (синтаксис, класифікація частин мови);
- 4 завдання високого рівня (пунктуація, стилістика, творче завдання).

Інформація про результати письмової співбесіди у формі тестування оголошується вступникові в день її проведення. Перескладання вступного випробування не дозволяється. Під час його проведення забороняється користуватись електронними приладами, підручниками, навчальними посібниками та іншими матеріалами, якщо це не передбачено рішенням Приймальної комісії.

Критерії оцінювання відповідей вступника під час письмової співбесіди у формі тестування з української мови за 12-бальною шкалою

1–3 бали (низький рівень)

- Відповіді поверхові, значна кількість орфографічних, граматичних і пунктуаційних помилок.
- Абітурієнт не розрізняє частини мови, не вміє визначати члени речення.
- Творче завдання виконано формально або відсутнє.
- Демонструє лише фрагментарні знання.

4–6 балів (середній рівень)

- Є знання основних правил орфографії та морфології, але трапляються помилки.
- Абітурієнт може визначити головні й другорядні члени речення, класифікувати частини мови, але не завжди точно.
- У складних реченнях допускає неточності в пунктуації.
- Творче завдання виконано, але поверхово, без образності чи чіткої структури.
- Демонструє загальне розуміння, проте знання неповні.

7–9 балів (достатній рівень)

- Відповіді здебільшого правильні, помилки поодинокі й несуттєві.
- Абітурієнт правильно визначає синтаксичні ролі, вміє вставляти пропущені слова, класифікувати частини мови.
- Уміє будувати складні речення, правильно ставить розділові знаки.
- Творче висловлення логічне, зв'язне, містить приклади чи фразеологізми.

- Демонструє системні знання та вміння застосовувати їх на практиці.

10–12 балів (високий рівень)

- Відповіді повні, точні, без суттєвих помилок.
- Абітурієнт вільно орієнтується в орфографії, морфології, синтаксисі, пунктуації.
- Уміє аналізувати й редагувати мовні конструкції, виправляти стилістичні помилки.
- Творче висловлення змістовне, образне, грамотно оформлене, із використанням фразеологізмів та художніх засобів.
- Демонструє високий рівень мовної компетентності та готовність до навчання в коледжі.

Базовий рівень: кожне правильне завдання = 1 бал.

Середній рівень: кожне правильне завдання = 1 бал.

Високий рівень: кожне правильне завдання = 1 бал (відкрите завдання

№12 оцінюється комплексно, але теж у межах 4 балів).

Таким чином:

Виконано всі базові → 4 бали.

Виконано всі середні → ще +4 (разом 8).

Виконано всі високі → ще +4 (разом 12).

Шкала відповідності між 12-бальною системою та 200-бальною

1 бал → 17 балів

2 бали → 33 бали

3 бали → 50 балів

4 бали → 67 балів

5 балів → 83 бали

6 балів → 100 балів

7 балів → 117 балів

8 балів → 133 бали

9 балів → 150 балів

10 балів → 167 балів

11 балів → 183 бали

12 балів → 200 балів

Переведення рівнів

1–4 бали (базовий рівень) → від 17 до 67 балів у 200-бальній системі.

5–8 балів (середній рівень) → від 83 до 133 балів.

9–12 балів (високий рівень) → від 150 до 200 балів.

Кожен бал у 12-бальній системі відповідає приблизно 16,7 бала в 200-бальній.

**Зразок відповіді вступника під час письмової співбесіди у формі
тестування з української мови
Варіант 1**

Рівень I (базовий)

1. Укажіть рядок, де всі слова пишуться разом:
А) по-новому, по-нашому, по-своєму
Б) *вгорі, внизу, вдалині*
В) з-поміж, з-перед, з-понад
Г) по-батьківськи, по-приятельськи, по-товариськи

2. Позначте речення з однорідними членами:
А) *Учні уважно слухали й записували.*
Б) Учні уважно слухали, бо записували.
В) Учні уважно слухали, щоб записати.
Г) Учні уважно слухали, коли записували.

3. У якому рядку всі слова є питомо українськими:
А) обґрунтувати, альтернатива, рейтинг
Б) *криниця, стежка, хата*
В) перспектива, стратегія, імідж
Г) коментувати, ілюструвати, інтерпретувати

4. Укажіть правильний варіант написання числівника:
А) *п'ятдесят шість*
Б) п'ятьдесят шість
В) п'ятдесять шість
Г) п'ятдесят шістьох

Рівень II (середній)

5. Визначте вид складного речення:
«Учні готувалися до іспиту, а вчитель перевіряв роботи».
А) *складносурядне*
Б) складнопідрядне
В) безсполучникове
Г) просте з однорідними членами

6. Укажіть рядок, де всі слова мають суфікс -енн-/-анн-:
А) виконання, читання, змагання
Б) навчання, кохання, бажання
В) *створення, бачення, явлення*
Г) знання, питання, завдання

7. У якому реченні правильно вжито розділові знаки при прямій мові:
А) «Я готовий до іспиту»: сказав учень.
Б) «Я готовий до іспиту», — сказав учень.

- В) «Я готовий до іспиту» сказав учень.
Г) «Я готовий до іспиту», сказав учень.

8. Укажіть рядок, де всі слова є паронімами:

- А) *адресат* — *адресант*
Б) білий — чорний
В) гуманний — людяний
Г) історичний — сучасний

Рівень III (високий)

9. Визначте стилістичну помилку в реченні:

«У результаті реформування освіти виникли нові альтернативи».

Помилка: слово «альтернатива» означає вибір між двома можливостями, тому «нові альтернативи» — тавтологія. Правильно: «виникли нові можливості».

10. Складіть речення з дієприслівниковим зворотом, що виражає умову.
«Досягнеш успіху, працюючи наполегливо».

11. Виправте помилку в реченні:

«Він являється найкращим учнем класу».

Правильно: «Він є найкращим учнем класу» або «Він — найкращий учень класу».

12. Напишіть міні-твір (3–4 речення) на тему «Українська мова — мова моєї душі», використавши хоча б один фразеологізм.

Українська мова — мова моєї душі. Вона звучить, як пісня, і зігріває серце. Без рідного слова я був би, як без рук. Мова — це мій скарб, який я бережу, бо вона єднає нас і робить сильнішими